

Nr 1098

Av herrar Gustafsson i Kårby och Svensson i Vä, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1907 (nr 36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom, m. m.

(Lika lydande med motion nr 888 i Första kammaren)

Stockholm den 2 november 1967

Einar Gustafsson (cp)
i Kårby

Gustaf Svensson (cp)
i Vä

Nr 1099

Av herr Hagnell, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1907 (nr 36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom, m. m.

(Lika lydande med motion nr 889 i Första kammaren)

I den nya hyreslag som framläggs i proposition 141:1967 föreslås att hyresregleringen skall avvecklas och ersättas med viss avtalsfrihet mellan hyresvärd och hyresgäst. Lagförslaget innefattar direkt besittningsskydd för hyresgäst och möjligheter till skälighetsprövning av hyran genom myndigheterna. Särskilda övergångsregler gäller på orter med utpräglad bostadsbrist i syfte att uppnå en successiv anpassning till gemensamt hyresläge för likvärdiga lägenheter.

Olika bedömningar finns när det gäller den sannolika utvecklingen av hyresnivån i de äldre bostäderna vid ett realiserande av lagförslaget. För att i det hänseendet skapa ökad trygghet för en icke oskälighyresutveck-

ling när det gäller de mindre bostäderna, inom det äldre bostadsbeståndet, bör i hyreslagen införas en paragraf som säger att hyresregleringen skall fortsätta vad gäller denna typ av lägenheter, och hyresförändringar skall endast kunna äga rum efter medgivande av hyresnämnden i det enskilda fallet och med särskild hänsyn till standardförbättring av sådan lägenhet.

Detta skulle innebära att hyresnämnden för denna grupp av bostäder övertog hyresrådets hittillsvarande uppgift och att tills vidare hyresregleringen fortsatte för smålägenheter i hus byggda före 1942, det år före vilket den allmännyttiga bostadsproduktionen inte nått någon större omfattning. Av sociala skäl är det motiverat att just i denna typ av bostäder, där alternativa hyresmöjligheter i fråga om pris och central belägenhet inte torde stå hyresgästerna till buds, hyresregleringen fortsatte, motiverad av sociala skäl och med avsikt att undvika oreglerad prisstegring, vilket till övervägande del skulle drabba socialt mycket känsliga grupper, framför allt pensionärer och äldre arbetstagare. Med hänsyn till den sammansättning som bostadsbyggandet hade före 1942 gäller det här lägenheter med mycket liten bostadsyta, i många fall under 50 m². Om gränsen i lagstiftningen sattes vid 60 à 80 m² med möjlighet för hyresnämnden till individuell bedömning, skulle den socialt motiverade fortsatta hyresregleringen täcka större delen av det äldre bostadsbeståndet, där annars hyreshöjningen skulle kunna bli störst såväl under övergångstiden som därefter.

Med hänvisning till ovanstående hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte föreslå sådan komplettering av proposition 141 att fortsatt hyresreglering av sociala skäl skall fortsätta att gälla för de mindre lägenheterna i det äldre bostadsbeståndet.

Stockholm den 31 oktober 1967

Hans Hagnell (s)